

Ad § 11. I 2det Stykke nævnes de Tilfælde, hvor Nævnet *skal* tage en Sag under fornyet Behandling. Blandt Tilfældene burde udtrykkelig nævnes det, at en eller flere af de foreskrevne formelle Regler for Sagens Behandling er tilsidesat, jfr. i øvrigt nedenfor ad § 12. Der kan dernæst spørges: Hvorledes skal der forholdes, naar Nævnet nægter at genoptage Sagen, skønt det skal gøre det? Vil der i saa Tilfælde være at klage til Indenrigsministeriet? Og hvilke Midler har dette til at tvinge Nævnet? Eller skal der appelleres til Over-Nævnet? Og hvorledes forholdes der, saafremt Nævnets Vægring ved at tage Sagen op er vedtaget f. Eks. enstemmig, saaledes at Over-Nævnet af den Grund er udelukket fra at behandle Sagen, jfr. § 12.

Ad § 12. Blandt de Regler, der er givne om Appel til Overnævnet, og om dettes Virksomhed som Appellinstans savner man et Begreb, svarende til „Hjemvisning“ til 1ste Instans. Det ses jævnlig, at Nævnene paa det groveste har tilsidesat de foreskrevne Regler for Sagens Behandling. Fremhæves maa særlig, at Reglen i § 2, sidste Stykke, om, at der skal være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, inden Nævnet kan træffe Afgørelse, hyppig er ladet ganske upaaagtet. Tilsidesættelse af det, der er Urgrunden i al Retspleje, at ingen maa dømmes uhørt, er en saa alvorlig Ting, at der i Loven bør findes Midler til at hævde Paabudet. Men dette er formentlig ikke Tilfældet i den nuværende Lov. Efter § 12 skal Sagen afvises, naar Afgørelsen er truffen med større Flertal end en Stemme. Dette maa gælde, selv om Over-Nævnet er paa det rene med, at alle de foreskrevne Regler for den formelle Fremgangsmaade, som Nævnet i 1ste Instans har at følge, er tilsidesatte. I enkelte særlig graverende Tilfælde har Over-Nævnet for Maribo Amtsrådsreds, hvis Formand jeg er, *henstillet* til Nævnet at genoptage Sagen. Men noget Paalæg kan ikke gives, og det er maaske et Spørgsmaal, om Over-Nævnet har Competence til at rette en saadan Henstilling.

Det foreslaas derfor, at der i Loven optages en Bestemmelse om, at Appel af en Kendelse kan — uanset med hvilket Stemme-flertal den er truffen — finde Sted, naar Klagen grunder sig paa, at de foreskrevne Regler for den formelle Fremgangsmaade er tilsidesatte.

Endvidere burde i Henhold til det anførte indeholdes en almindelig Hjemmel for Over-Nævnet til i saadanne Tilfælde, naar Anken findes berettiget, i Stedet for at behandle Sagen i Realiteten, at hjemvise Sagen til Behandling i 1ste Instans. Den samme Adgang til Hjemvisning burde derhos staa Over-Nævnet aabent i ethvert Tilfælde, hvor dette maatte finde, at en fornyet Behandling i 1ste Instans vilde have Udsigt til at give Sagen et andet Udfald.

Der kunde maaske være Anledning til at bemyndige Over-Nævnet til undtagelsesvis, naar en for dette mødende Part efter sin Livsstilling maa antages at lide Tab ved sit Møde for Over-Nævnet, at yde ham Dækning, i alt Fald for hans Befordringsudgifter. Det maa erindres, at det er i Overnævnets egen Interesse, at der gives personligt Møde af Parterne.

Gandil.